

Ο 36χρονος Δημήτρης Παρούσης άρχισε το ταξίδι του στις 2 Απριλίου 2006 με λίγα εφόδια και πολλά όνειρα. Στόχος του, να γνωρίσει πολλούς ανθρώπους και μέρη. Σήμερα συνεχίζει το ταξίδι του...

Ο γύρος του κόσμου με 20 ευρώ την ημέρα

Πούλησε τα ελάχιστα υπάρχοντά του και παραιτήθηκε από τη δουλειά. Πήρε ένα σακίδιο, το διαβατήριό του, μια ψηφιακή φωτογραφική μηχανή και μια πιτζίδα, και ξεκίνησε για τη δική του Οδύσσεια. Ο Δημήτρης Παρούσης, πριν από περίπου ενάμιση χρόνο... έβαλε πλώρη για να πραγματοποιήσει το μεγαλύτερο όνειρο της ζωής του. Να κάνει τον γύρο του κόσμου.

Μέχρι στιγμής έχει καταφέρει να διασχίσει την Αργεντινή, τη Χιλή, την Ουρουγουάη, τη Βραζιλία, την Παραγουάη, την Κούβα και το Μεξικό, με αεροπλάνο, λεωφορείο, καταμαράν, οσοτόπι, πεζός, ακόμα και με γαϊδουράκι. «Χρησιμοποίησα όποιο μέσο βρω μπροστά μου. Αρκεί να είναι φτηνό, γιατί δυστυχώς έχω βγει εκτός προϋπολογισμού», λέει στα «NEA» ο κ. Παρούσης. «Τα πάντα είναι δυνατά, αρκεί να το πιστέψουμε. Δεν ξέρω πόσα χιλιόμετρα έχω κάνει μέχρι στιγμής αλλά έχω "χαλάσει" ήδη δύο ζευγάρια παπούτσια. Δεν πειράζει όμως. Άλλωστε δεν πρέπει να είμαστε φτωχοί στα όνειρά μας», συμπληρώνει.

Για το άγνωστο... Η περιπλάνηση του 36χρονου άρχισε στις 2 Απριλίου του 2006 από το αεροδρόμιο «Ελ. Βενιζέλος» και όπως θυμάται: «Απλά ανέβηκα στο αεροπλάνο και έφυγα στην κυριολεξία για το άγνωστο». Παράλληλα δουλεύει ως ανταποκριτής του ΑΠΕ. «Αυτά είναι τα μόνο μου έσοδα», αναφέρει. Μπορεί όμως ο μισθός που παίρνει να μην είναι μεγάλος, είναι αρκετός όμως ώστε να καταφέρει να γυρίσει όλο τον κόσμο.

Τα 20 ευρώ σαν ημερήσιος προϋπολογισμός είναι αρκετά, έτσι ώστε να μη λειψεί τίποτα στον Δημήτρη. Διαμένει είτε σε hostels - μικροί, φθηνοί ξενώνες όπου μπορείς να διανυκτερεύσεις και η τιμή τους αρχίζει από 5 ευρώ - είτε φιλοξενείται από ανθρώπους που είναι πρόθυμοι να μοιραστούν τις εμπειρίες του. «Στο Μεξικό μπορείς να φας, να βρεις ένα κατάλυμα για να κοιμηθείς και να διασκεδάσεις με 8 μόλις ευρώ. Με 150 πέσος, δηλαδή 5 ευρώ, στην Ουρουγουάη τρως σε ένα καλό εστιατόριο μαζί με το κρασί σου. Η μπίρα, η οποία σερβίρεται σε μπουκάλια τού ενός

Το ταξίδι του Δημήτρη

Ξεκίνησε στις 2 Απριλίου του 2006. Αποφάσισε να κάνει τον γύρο του Κόσμου...

TA NEA

Σε ταξί στο Μεξικό

λίτρου κοστίζει περίπου 1,30 ευρώ στα εστιατόρια, ενώ στα μπαρ 1,80 ευρώ».

Και ο Θεός βοηθός Σήμερα, έπειτα από περίπου 448 μέρες βρίσκεται στο Μεξικό και είναι καθοδόν για την πόλη Οαχάκα. Μέχρι στιγμής ο Δημήτρης δεν είχε προβλήματα με το φαγητό, δεν τον έκλεψαν, δεν αρρώστησε. «Άρα προσέχεις, τρως κανονικά, πίνεις πολύ νερό και παίρνεις βιταμίνη C. Δεν υπάρχει κανένας απολύτως φόβος». Ωστόσο όμως έχει τα μάτια του πάντα ανοιχτά. «Αυτό δεν σημαίνει ότι αύριο δεν μπορεί να μου συμβεί κάτι. Είμαι προετοιμασμένος για τα πάντα και ο Θεός βοηθός».

Για κάθε σταθμό της πορείας του έχει και μια διαφορετι-

κή ιστορία να διηγηθεί. «Ήταν βράδυ της 4ης Σεπτεμβρίου στη φαβέλα Ροσίνια, στο Ρίο ντε Τζανέιρο, όταν ήρθα αντιμετώπιζοντας με τρία δεκαπεντάχρονα παιδιά. Τα δύο κρατούσαν περιστροφή και το ένα καρραμπίνα. Κόπτηκε η ανάσα μου. Γύρισα το κεφάλι μου στην άλλη πλευρά, για να κάνω χώρο να περάσουν. Έκανα πως δεν τα έβλεπα, άσχετα αν η εικόνα αυτή θα μείνει αποτυπωμένη για πάντα στη μνήμη μου», θυμάται.

Οι μέρες του Δημήτρη είναι ασφυκτικά γεμάτες και γι' αυτό δανειζεται χρόνο από τη νύχτα. Κοιμάται ελάχιστες ώρες, ώστε να απολαύσει όσο το δυνατόν περισσότερο το ταξίδι. «Κάθε μέρα που περνάει, είναι και πιο εντυπωσιακή. Νόμιζα ότι έπειτα από ένα χρό-

νο ταξιδιού δεν θα με συγκινούνουν εύκολα οι επόμενοι προορισμοί μου, αλλά συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο».

Μέχρι στιγμής δεν έχει περάσει μέρα που να έμεινε μόνος του. «Όλο και κάποιος βρίσκεται. Συνταξιδιώτες, ντόπιοι, δημοσιογράφοι από τοπικά ΜΜΕ. Επίσης στο ταξίδι έχω και πάρα πολλούς διαδικτυακούς φίλους. Προϋπόθεση του ταξιδιού είναι να αφιεθείς στον ρυθμό του κόσμου και να μην πιέζεσαι από τον χρόνο. Δεν βιάζομαι. Ίσως να χρειαστούν κάποια χρόνια. Λογικά επόμενη «στάση» θα είναι οι χώρες της Κεντρικής Αμερικής. Μετά έχει σειρά η Αυστραλία ή η Κίνα, ίσως στις αρχές του 2008. Δεν το γνωρίζω ακόμα», σημειώνει ο Έλληνας Φιλέας Φογκ.

«Οι Έλληνες είναι παντού»

«Οι Έλληνες είναι παντού», αυτή είναι η διαπίστωση που έκανε κατά τη διάρκεια του ταξιδιού. Συγκεκριμένα στη Φλοριανόπολη της Βραζιλίας, όπου δεκαοκτώ δρόμοι και πλατείες έχουν ονόματα Ελλήνων μεταναστών, ανακάλυψε και την παλαιότερη οργανωμένη ελληνική κοινότητα της χώρας που χρονολογείται από το 1880. «Στο κέντρο της πόλης,

ανάμεσα σε 30ώροφες κατασκευές είναι σφηνωμένη η πιο όμορφη ελληνική ορθόδοξη εκκλησία που έχω δει μέχρι τώρα στη Λατινική Αμερική. Κατάλευκη, πραγματικό στολίδι της περιοχής. Σήμερα εδώ θα βρεις Έλληνες ακόμη και δεύτερης γενιάς, οι περισσότεροι εκ των οποίων είχαν έρθει από το Καστελλόριζο».